

antifa South

ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ
ΤΕΥΧΟΣ #05 | 10.20

ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ

Η ΑΠΕΙΘΑΡΧΙΑ!

Το έντυπο που κρατάς μοιράζεται σε σχολεία, δρόμους και πλατείες σε 6.000 αντίτυπα.

Για επικοινωνία: antifa.south@gmail.com

EDITORIAL

ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΟΥΜΕ Ο ΕΝΑΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗ

ΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ. Το τελευταίο εφτάμηνο έχουμε λουστεί κρατική τρομοκρατία όσο τα προηγούμενα δέκα χρόνια μαζί! Η καθημερινότητά μας έχει μετατραπεί σε έναν αγώνα συντονισμού στις νέες πειθαρνήσεις που ξεπηδούν από το κρατικό χωνί κάθε τρεις και λίγο. Διάφορα «αυτονόητα» όπως η ελευθερία του λόγου, η ελευθερία μετακίνησης ή ακόμα ακόμα και η κατανάλωση αλκοόλ, έχουν καταρρεύσει εκκωφαντικά φανερώνοντας το πραγματικό υλικό από το οποίο ήταν εξαρχής φτιαγμένα: απόφιος φασισμός.

Πάνε δέκα και βάλε χρόνια που η καπιταλιστική κρίση καλπάζει πάνω στις πλάτες μας. Μαζί με την κρίση όμως, φτιαχτήκαμε κι εμείς. Πάνε δέκα και βάλε χρόνια που έχουμε οργανωθεί στα μυαλά και στο δρόμο σε antifa πυρήνες. Μάθαμε να κοιτάμε τον φασισμό των καιρών μας στα ίσια. Μάθαμε πως για να κρατήσουμε τις γειτονιές μας, πρέπει να κοιτάμε τις κρατικές πολιτικές γύρω από την εργασία, το φύλο, την μετανάστευση, τον πόλεμο... και όχι τους ναζήδες και την αστυνομία σκέτο. Ανακαλύψαμε πως η δημόσια τάξη και η δημόσια υγεία, είναι έννοιες άρρηκτα συνδεδεμένες μεταξύ τους και όχι αντίθετες. Καταλάβαμε πως οι πλατείες, τα πάρκα, τα παγκάκια και οι πινακίδες τους είναι ένα πεδίο μάχης. Εκεί

επικεντρωθήκαμε και εκεί βρήκαμε τους δικούς μας. Και είναι όλα αυτά που μας κράτησαν στα πόδια μας στην καραντίνα και στους τρελούς καιρούς που ζούμε.

Κυρίως όμως, μάθαμε πως για να σώσουμε τα μυαλά μας, πρέπει να εμπιστευτούμε ο ένας την άλλη. Πρέπει να ανακαλύψουμε συλλογικές δυνατότητες κατανόησης αυτού του κόσμου. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Να εναντιωθούμε στον νέο φασισμό. Με κουράγιο, αλλά και με περηφάνια!

ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ

ΣΤΕΙΛΕ MAIL ΣΤΟ antifa.south@gmail.com

Χάρτης με τις διεκδικήσεις του «ελληνισμού» εν έτει 2020.

Σύμφωνα με το ελληνικό κράτος, η σημειωμένη περιοχή «του ανήκει». Γιατί; Γιατί έτσι!

ΕΛΛΑΔΑ - ΤΟΥΡΚΙΑ

ΑΛΛΗΛΟΣΠΡΩΞΙΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΠΟΛΕΜΟ

Το τελευταίο διάστημα, οι δεξιοί και αριστεροί τσάτσοι του κράτους και των αφεντικών μας, έχουν καταφέρει να σπάσουν όλα τα προηγούμενα ρεκόρ αντιτουρκικής προπαγάνδας.

Η Τουρκία που «δε σέβεται το Διεθνές Δίκαιο», το Ουρούς Ρείς που «αλωνίζει ανενόχλητο στα χωρικά μας ύδατα», ο Ερντογάν που «προκαλεί» κ.ο.κ. Όλα τα παραπάνω, επαναλαμβάνονται καθημερινά σε λούπα, ώστε ο «ελληνικός λαός» να το εμποδώσει ξανά: το Αιγαίο και η Ανατολική Μεσόγειος, για κάποιους μάλλον αδιευκρίνιστους λόγους, «μας ανήκουν». Αν τώρα γίνει καμιά μαλακία και η φάση χοντύνει, δε θα φταίμε «εμείς». Θα φταίει η «προκλητικότητα της Τουρκίας» και η «μεγαλομανία του Σουλτάνου Ταγίπ». Έτσι απλά...

Το τι πραγματικά συμβαίνει βέβαια μεταξύ ελληνικού και τουρκικού κράτους, είναι κομματάκι διαφορετικό. Κόντρα λοιπόν στην τερατώδη προπαγάνδα των ημερών, απ' τη μεριά μας θα θυμηθούμε και θα θυμίσουμε ότι:

Από το ξέσπασμα της καπιταλιστικής κρίσης το 2008 και έπειτα, το ελληνικό κράτος στρέφεται

με σχέδιο και ανεξαρτήτως αριστερής ή δεξιάς κυβέρνησης, όλο και πιο επιθετικά κατά του τουρκικού κράτους.

Είναι η Ελλάδα που το 2015 παραβίασε την εικοσάχρονη ελληνοτουρκική εκεχειρία γύρω από την περιοχή των Ιμίων, η οποία είχε ουσιαστικά χαρακτηριστεί ως «ουδέτερη ζώνη» από το 1996. Έκτοτε, ξεκίνησαν και πάλι τα ελληνοτουρκικά τζαρτζαρίσματα, τόσο γύρω από τα Ίμια, όσο και στο υπόλοιπο Αιγαίο.

Είναι η Ελλάδα, κατά τα άλλα υπέρμαχη της δημοκρατίας, που μετά το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Τουρκία το 2016, πρόσφερε καταφύγιο σε Τούρκους караβανάδες πραξικοπηματίες.

Είναι η Ελλάδα που όλα αυτά τα χρόνια ενισχύει με όποιον τρόπο μπορεί τους Κούρδους αντάρτες στα νότια σύνορα της Τουρκίας (Βόρεια Συρία και Βόρειο Ιράκ), γνωρίζοντας ότι η ύπαρξη του κουρδικού αντάρτικου στην συγκεκριμένη περιοχή, δημιουργεί μεγάλα προβλήματα στο τουρκικό κράτος.

Και το σημαντικότερο. Είναι η Ελλάδα που από το 2010 και μετά, προσπαθεί να πιέσει και να περικυκλώσει στρατιωτικά την Τουρκία, από την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Το ελληνικό σχέδιο, περιλαμβάνει προσπάθειες συμμαχιών με διάφορα κράτη της ευρύτερης περιοχής, που για τους δικούς τους λόγους είναι εχθρικά προς το τουρκικό κράτος: Αίγυπτος, Κύπρος, Ισραήλ, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Αρμενία, ο κατάλογος μοιάζει ατέλειωτος.

Στηριζόμενη (και) στις παραπάνω πραγματικές ή κατά φαντασία συμμαχίες, η Ελλάδα έχει ανακηρύξει με το «έτσι θέλω» ως ελληνική επικράτεια, την περιοχή που εκτείνεται από την Κρήτη έως την Κύπρο. Είναι ακριβώς σε αυτήν την περιοχή όπου το τουρκικό κράτος, έχοντας τις δικές του βλέψεις, αντιδρά και τζαρτζάρει το ελληνικό, προσπαθώντας ουσιαστικά να σπάσει την θαλάσσια στρατιωτική περικύκλωση του. Και είναι τα ελληνοτουρκικά τζαρτζαρίσματα σε αυτή την περιοχή (η οποία στην πραγματικότητα δεν «ανήκει» σε κανέναν), που εδώ και μήνες μας πλάσονται μονομερώς ως «προκλητικότητα του Ερντογάν» και «καταπάτηση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων».

Προς το παρόν και έπειτα από ένα «θερμό καλοκαίρι», Ελλάδα και Τουρκία συνεχίζουν να αγριοκοιτάζονται και παράλληλα να παριστάνουν ότι «επιθυμούν τον διάλογο». Τον λόγο τώρα έχει η διπλωματία, μας λένε. Δε ξέρουμε ποια θα είναι η κατάληξη. Ξέρουμε όμως, ότι το ελληνικό κράτος δεν αρκείται μόνο σε... διπλωματικές ενέργειες. Αντίθετα, ενισχύεται και στρατιωτικά, προετοιμαζόμενο για κάθε ενδεχόμενο. Απ' τη μία, συνεχίζει να επιδιώκει συμμαχίες και στρατιωτική συνεργασία με κράτη τα οποία είναι εχθρικά προς την Τουρκία. Απ' την άλλη, προχωρά στην πρόσληψη 15.000 νέων επαγγελματιών караβανάδων καθώς και στην αγορά νέων όπλων για τον στρατό του. Τέλος, ετοιμάζεται να καθιερώσει την υποχρεωτική στράτευση στα δεκαοχτώ. Γιατί άραγε;

Ναι, σωστά το καταλαβαίνετε αδέρφια. Το αγα-

πημένο μας κράτος, που τοόσο πολύ ενδιαφέρεται για τις ζωές μας και για να μη πεθάνουμε από τον «φονικό ιό», βασικά προετοιμάζεται (και) για πόλεμο. Και δε θα διστάσει ούτε στιγμή να μας στείλει να σκοτωθούμε, στην περίπτωση που στο μέλλον «δε πάνε καλά τα πράγματα» με την Τουρκία. Δε φταίμε εμείς, θα μας πει. Φταίνε οι απέναντι που «προκαλούν».

Για την ώρα, η κρατική αφήγηση περί «τουρκικής προκλητικότητας» φαντάζει κυρίαρχη, μπετονάροντας την εθνική ενότητα και την συναίνεση στα κρατικά πολεμικά σχέδια, ενός μεγάλου κομματιού της ελληνικής κοινωνίας. Είμαστε όμως πολλοί και πολλές που δε ψηνόμαστε με τα εθνικά δίκια. Που νιώθουμε ότι «κάτι κακό ετοιμάζεται». Και που αν κάτι μας αναλογεί, είναι να προσπαθήσουμε να αντιπαρατεθούμε στον λόγο και στην πράξη με τα σχέδια του κράτους μας και με τις πατριωτικές αντιτουρκικές μαλακίες. Και να θυμηθούμε επειγόντως το παλιό σύνθημα που καταλήγει στο ότι «...κρέας για τα κανόνια, μας θέλουνε τα κράτη».

30 Ιανουαρίου 2015. Ο (τότε) Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών Π. Καμμένος πετάει με στρατιωτικό ελικόπτερο πάνω από τα Ίμια, σπάζοντας την 20χρονη ελληνοτουρκική εκεχειρία η οποία είχε συνοψιστεί στο: «ούτε πλοία, ούτε στρατεύματα, ούτε σημαίες» (για τα Ίμια). Το περιστατικό ήταν μια καλή αφορμή για να ξεκινήσει και πάλι η ελληνοτουρκική στρατιωτική κόντρα στο Αιγαίο.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

Περιέχει ερωτηματολόγιο

Αγαπητοί κύριοι καθηγητές,

μπορεί να μην μας γνωρίζετε, αλλά πάνω κάτω καταλαβαίνετε τι άνθρωποι είμαστε. Είναι βέβαιο ότι μέσα στις τάξεις σας, έχετε μπόλικους και μπόλικες σαν εμάς. Ξέρετε εσείς... τσαντάκια, τελευταίο θρανίο, ηχειάκι, αφραγκιές, κοπάνες και τα σχετικά. Αφού κάναμε λοιπόν τις απαραίτητες συστάσεις, να σας πούμε το εξής: Πέρασαμε κι εμείς τα σχολικά μας χρόνια, καταλαβαίνοντας ότι το... σεβαστικό σας επάγγελμα είναι κομματάκι μπάτσικη δουλειά. Πάντα νιώθαμε τους καταναγκασμούς, την επιβολή

και την βία, που ενυπάρχουν στη λειτουργία κάθε σχολείου. Βέβαια, πάντα θέλαμε και να σας συγχαρούμε! Είναι απορίας άξιο πως έχετε καταφέρει να κρύβετε τον καθημερινό πειθαρχικό σας ρόλο σε ετούτη την όμορφη κοινωνία, σερβίροντας τη δουλειά σας σαν κάποιου είδους «λειτουργήμα», που μας μαθαίνει γράμματα_του_θεού_τα_πράματα.

Αφού σας συγχαρήκαμε, κι επειδή η κατάσταση έχει ξεφύγει τελείως, θα θέλαμε να σας κάνουμε μερικές ειλικρινείς ερωτήσεις:

1. Τον τελευταίο καιρό, οι περίφημες «συνταγματικές μας ελευθερίες και μπλα μπλα», καταρρέουν η μία μετά την άλλη με τη σφραγίδα όλου του πολιτικού συστήματος. Πως και δεν έτυχε να προβληματιστείτε καθόλου γύρω από αυτό το μικρό ζητηματάκι;
2. Εσείς δεν είστε που μέσα από τα σωματεία και τις ενώσεις σας είχατε γνώμη για κάθε πιθανό και απίθανο θέμα της πολιτικής ζωής αυτής της χώρας; Τώρα γιατί τόση μούγκα;
3. Γιατί δεν λέτε πουθενά τι τραβάτε κάθε μέρα για να επιβάλλετε στους μαθητές σας να φορέσουνε μάσκα;
4. Χωράνε σε ένα βιβλίο οι απειλές και οι εκβιασμοί που έχετε χρησιμοποιήσει για να τους υποχρεώσετε;
5. Ποιό κόμμα υποστηρίζετε;
(Ερώτηση παγίδα κι έτσι. Αφού ξέρουμε ότι όλα τα κόμματα σας λένε να λέτε τα ίδια).
6. Γιατί προσπαθείτε να παρουσιάσετε στον δημόσιο λόγο τους μαθητές σας σαν κάτι τύπους που κάνουν κατάληψη με αίτημα «περισσότερες ΜΕΘ»; Τους έχετε δει ποτέ να κολλάνε χαρτάκια χωρίς να κρατάνε αποστάσεις;

7. Γιατί δεν λέτε πουθενά ότι οι αριστεροί συνάδελφοί σας γράφουν, τυπώνουν και μοιράζουν οι ίδιοι τα περίφημα «αιτήματα των καταλήψεων»; Γιατί κάνετε μετά ό,τι μπορείτε για να παρουσιάσετε αυτά τα αιτήματα σαν "αιτήματα των παιδιών"; Μπορείτε να γράψετε μία έκθεση με θέμα "Η Χειραγώγηση της κοινής γνώμης και τα ΜΜΕ" σε 300 λέξεις και να μας την στείλετε;

9. Πως σας φαίνεται η ιδέα ότι το σύνθημα «15 Μαθητές ανά τάξη» σημαίνει διπλάσια επιτήρηση;

10. Έχετε σκεφτεί ποτέ να δώσετε κατατακτήριες ή να κάνετε τα χαρτιά σας για την αστυνομία;

11. Μήπως μισείτε τους μαθητές σας; Μήπως σας μισούν οι μαθητές σας;

12. Τι γνώμη έχετε για τους ρουφιάνους;

13. Γιατί δεν μιλάτε ποτέ ανοιχτά και δημόσια για τα πραγματικά προβλήματα των παιδιών της εργατικής τάξης και των οικογενειών τους; Γιατί μιλάτε πάντα για την πάρτη σας παριστάνοντας τους αντιστασιακούς;

και για το τέλος κάτι σχετικό και άσχετο,

14. Λένε ότι η συνεργασία οποιουδήποτε με τα κρατικά σχέδια εξασφαλίζεται πάντα με υλικούς τρόπους. Μιλήστε μας για τους μισθούς σας...

Ευχαριστούμε για τον χρόνο σας! Θα θέλαμε να σας ρωτήσουμε κι άλλα πολλά, αλλά δυστυχώς δεν έχουμε χώρο. Μπορείτε να μας στείλετε τις απαντήσεις σας στο: antifa.south@gmail.com. Μιας και σκεφτόμαστε να κάνουμε μια έρευνα με γενικό τίτλο «Η σχέση μιας φασιστικής κοινωνίας με τα σχολεία», η πάντα... βαρύνουσα

γνώμη σας, αν μη τι άλλο θα μας βοηθήσει. Τα συμπεράσματα της έρευνας, ίσως να τα αναρτήσουμε και στο internet. Θα σας κρατάμε ενήμερους.

Με εκτίμηση,
Η αντιφασιστική μας συνέλευση.

Κλασική περίπτωση μαθητών που συμπαθούνε τους καθηγητές τους, φοράνε μάσκες, κρατάνε αποστάσεις και ζητάνε διακαώς περισσότερες ΜΕΘ.

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ

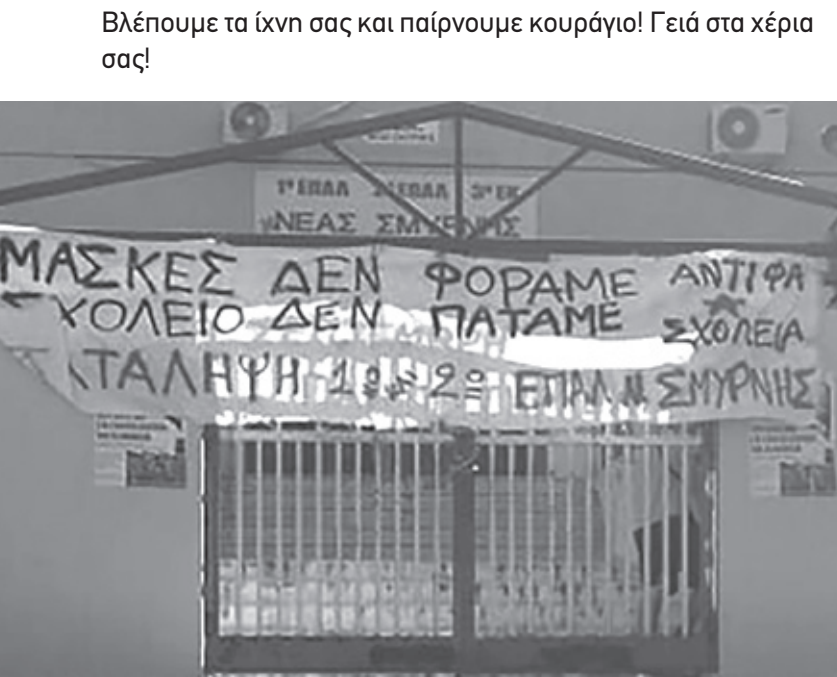

1. ΠΑΝΟ ΚΑΙ SPRAY ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Σεπτέμβρης - Οκτώβρης 2020

Το καταλαβαίνουμε κάθε μέρα: Κανένα από τα μέτρα που επιβάλλονται δεν αφορούν την «υγεία» μας. Όλα τους έχουν να κάνουν με την πειθάρχηση της εργατικής τάξης στους δύσκολους καιρούς που έρχονται. Και το καταλαβαίνουμε κάθε μέρα, γιατί όλα τα μέτρα καταλήγουν στο να μας υποδεικνύουν πώς να ζούμε, πώς να καταναλώνουμε, πώς να συμπεριφερόμαστε, και τελικά πώς να μένουμε μουγκοί. Γιατί όλα τους, μας επιβάλλονται με το ζόρι από την αστυνομία και τους οπαδούς της τάξης και της ασφάλειας. Το ξέρουμε κι εμείς, το ξέρουνε και τα αδέρφια μας σε όλες τις γειτονιές!

Βλέπουμε τα ίχνη σας και παίρνουμε κουράγιο! Γειά στα χέρια σας!

ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ
ΓΡΑΦΕΙΝΑΙ
ΧΟΥΝΤΑ

2. ANTIFA GRAFFITI ΣΤΑ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Σεπτέμβρης 2020 · Antifa Kallithea Petralona

Θα πρέπει να το θυμόμαστε συνέχεια: Σε όλες τις γειτονιές, σε όλα τα σχολεία, σε όλα τα πάρκα, είμαστε πολλοί και πολλές. Έπειτα, θα πρέπει να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας και την παρέα μας. Να κοιτάξουμε εκεί που δεν έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε. Να προσπαθήσουμε να βρούμε και να γνωρίσουμε κι άλλες κι άλλους σαν εμάς. Να τραβηχτούμε εκεί που δεν πατάμε συνήθως, να μιλήσουμε με άλλους και άλλες που μπορεί να μην γνωρίζαμε ποτέ.

Πρόκειται όντως για μια δύσκολη δουλειά, αλλά μόνο έτσι θα γίνουμε πιο δυνατοί.

Τα media, τα ραδιόφωνα, το facebook και τα blogs. Όλα τους σχεδιασμένα για να μιλάνε σε μία γλώσσα που δεν μιλάει ποτέ για εμάς και τα προβλήματά μας. Όλα τους φτιαγμένα για να δημιουργούν σύγχυση στα μυαλά μας. Και πράγματι, το καταλαβαίνουμε σήμερα καλύτερα από ποτέ: Κανείς δεν πρόκειται να μιλήσει για εμάς εκτός από εμάς! Όσο θα προσπαθούμε να το κάνουμε, τόσο θα μαθαίνουμε νέους τρόπους να συνηνοούμαστε. Θα καταλαβαίνουμε λίγο καλύτερα τι μας συμβαίνει και ταυτόχρονα θα εφευρίσκουμε νέες λέξεις. Λέξεις κατάλληλες να περιγράψουν την κατάστασή μας και τελικά, κατάλληλες για να οργανωθούμε.

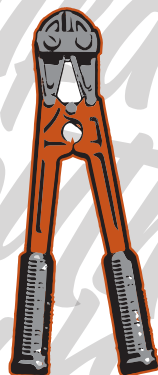
3. ΜΑΖΕΜΑ ΣΕ ΠΑΡΚΟ ΚΑΙ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΣΤΟ ΟΡΘΙΟ

Οκτώβρης 2020 · Antifa South

Είπε ένας σύντροφος:

“Δεν φαίνεται τίποτα,
οπότε μπαίνει και το φανταστικό μέσα...”

BLACK MIRROR & ΤΑΞΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΑ ΜΜΜ

Αμα δεν έχεις φράγκα, οι συγκοινωνίες είναι ο μόνος τρόπος να ταξιδέψεις τσάμπα σ' αυτήν την πόλη. Μία αργή και βασανιστική λύση για να φτάσεις στη δουλειά ή στο μάθημα. Ένα μόνιμο άγχος αν θα βρεις κάποιον να περάσεις μαζί του τις μπάρες, αν θα χρειαστεί να ηδηξεις και πάλι αυτό το ρημάδι το τοιχάκι!

Στα λεωφορεία της μητρόπολης, συναντάμε τύπους σαν κι εμάς, παιδιά της εργατικής τάξης που τρέχουν να προλάβουν τις καθημερινές αλληπάλληλες υποχρεώσεις. Όσο πιο βήτα είναι η γραμμή, τόσο πιο τιγκαρισμένη είναι η διαδρομή από τσαλακωμένες μούρες. Όσο πιο κυριλέ είναι η γειτονιά, τόσο περισσότερους αχώνευτους θα βρεις στο βαγόνι ή τη στάση.

Τον τελευταίο μισό χρόνο, οι πάσης φύσεως οπαδοί της τάξης και της ασφάλειας, βρήκαν κι άλλο λόγο για να μας την μπαίνουν μέσα στα Μέσα! Αυτή τη φορά, με τα μούτρα τους κρυμμένα κάτω από τις μάσκες, κοιτάνε με μίσος και απέχθεια όσους και όσες δεν θέλουμε

να κυκλοφορούμε λες και ζούμε σε κάποιου είδους Αποκάλυψη. Στην πραγματικότητα, δεν κάνουν τίποτα διαφορετικό από αυτό που έκαναν πάντα. Ενσαρκώνουν στην καθημερινότητά τους τις κρατικές εντολές και ταυτόχρονα, στοχοποιούν αυτούς που τους δείχνει το μεγάλο κρατικό δάχτυλο. Ανέκαθεν στραβοκοιτούσαν τους μετανάστες και τα παιδιά τους. Ανέκαθεν είχαν πρόβλημα με τις γυναίκες που φοράνε μαντίλα. Ανέκαθεν δήλωναν δυσσαρεστημένοι με τις παρέες που δε χτυπάνε εισιτήριο. Ανέκαθεν θεωρούσαν «πρόβλημα» όλες τις «περίεργες» φιγούρες που έχουν καταλάβει αυτή την πόλη. Και φυσικά, ανέκαθεν δεν έχαναν την ευκαιρία να εκδηλώσουν την λατρεία τους προς στην αστυνομία και τους σεκιουριτάδες!

Και σκεφτείτε και το άλλο: τα επιχειρήματα των αχώνευτων μπατσόφιλων παραμένουν σχεδόν ίδια και τώρα. «Υγειονομική βόμβα» λένε. «Απρόσεχτοι που βρωμίζουν τους δημόσιους χώρους» λένε. «Αντικοινωνικοί» και

Στιγμές απειθαρχίας μέσα στα ΜΜΜ

«περιθωριακοί» λένε. Όπως και πριν, έτσι και τώρα, αντιμετωπίζουν τον πάτο της εργατικής τάξης με όπλο την κρατική ρητορική περί δημόσιας υγείας και δημόσιας τάξης, και συμβάλλουν με όποιον τρόπο μπορούν στην υποτίμηση και την πειθαρχή του. Αυτό είναι που εννοούμε, όταν λέμε ότι «η γρίπη» επιτάχυνε διάφορα που γίνονταν ούτως ή άλλως και από πριν!

Οπότε, δεν πρέπει να κοιτάμε τα επιθετικά βλέμματα των μασκοφορεμένων στα λεωφορεία ως φόβο «μην κολλήσουν οι γιαγιάδες τους», αλλά ως ατόφιο μίσος για την εργατική τάξη της πόλης.

Από την άλλη, πρέπει να σκεφτούμε και τους εαυτούς μας. Υπάρχουμε πολλοί που καταλαβαίνουμε ότι η μάσκα δεν θα μας σώσει από τα

πραγματικά προβλήματα των καιρών μας, την ανεργία και τους μισούς μισθούς, την άτυπη απαγόρευση κυκλοφορίας και κατανάλωσης, την όλο και πιο επιθετική προσπάθεια φίμωσης και πειθαρχήσής μας. Υπάρχουμε πολλές, που καταναγκασζόμαστε να φοράμε μάσκα όπου οι σχετικές μικροεξουσίες το επιβάλλουν. Χώρια «το πρόστιμο», χώρια το γενικό κλίμα που θυμίζει black mirror.

Αλλά και πάλι, δεν πρέπει να το ξεχνάμε: Είμαστε πολλοί και πολλές και όπως πάντα, είναι αυτό το κοινό και καθημερινό βίωμα, αυτή η αίσθηση ασφυξίας, που μας φτιάχνει ξανά.

Ας θυμηθούμε ότι...

Όχι πολλά χρόνια πριν, διάφορα δυτικά κράτη απαγόρευσαν την χρήση του νικάμπ και της μπούρκας στους δημόσιους χώρους. Τα επιχειρήματα που χρησιμοποίησαν, ήταν του είδους «οι μουσουλμάνες είναι οπισθοδρομικές» και «η κάλυψη του προσώπου δημιουργεί απόσταση από την κοινωνία». Φυσικά, αυτή η απαγόρευση ήταν άλλος ένας τρόπος πειθάρχησης της μουσουλμανικής εργατικής τάξης που ζει στις δυτικές μητροπόλεις, μέσω της υποτίμησης και της ποινικοποίησης των συμβόλων και της κουλτούρας της. Πάντα στο όνομα της «ελευθερίας» και του «ορθολογισμού»...

Πίσω στο σήμερα, η κάλυψη του προσώπου μέσω της μάσκας, όχι μόνο δεν αποτελεί... «πρόβλημα» αλλά αντίθετα, είναι κρατικά επιβεβλημένη. Και αυτό γιατί, σε αντίθεση με την μαντίλα που είναι μέρος της ταυτότητας ενός κομματιού της εργατικής τάξης, η μάσκα είναι ένα εργαλείο συμμόρφωσης της εργατικής τάξης στις κρατικές προσαγές. Ένας τρόπος διαχωρισμού της κοινωνίας σε «υπεύθυνους» και «κοινωνικά ανεύθυνους». Μια στολή που, όπως κάθε στολή, πειθαρχεί αυτόν που την φοράει και αυτόν που την κοιτάει.

Τώρα λοιπόν όχι, δεν υπάρχει πρόβλημα να καλύπτουμε τα πρόσωπα μας. Γιατί το θέμα δεν ήταν ποτέ οι υποτιθέμενες ελευθερίες μας. Το θέμα είμασταν πάντα εμείς. Εμείς και η πειθάρχηση μας.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΤΟ antifasouth.gr

Φυματίωση και κορονοϊός: Ένας αιώνας υγειονομικής διαχείρισης της εργατικής τάξης

Δεν είναι η πρώτη φορά που η υγεία και η υγιεινή, μπαίνουν στην κορυφή των κρατικών στρατηγικών που αφορούν την εργατική τάξη. Μπορεί όλα να μας φαίνονται καινούρια σήμερα, αλλά έναν αιώνα πριν, γύρω στο 1900, η ασθένεια της φυματίωσης άλλαξε τον κόσμο ραγδαία.

Ο «πόλεμος κατά της φυματίωσης» στις αρχές του 1900, ήταν το ρητορικό εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε, για μία σειρά από αλλαγές που έπρεπε να γίνουν στην ελληνική κοινωνία. Από την κατεδάφιση συνοικιών με πρόφραση το πόσο «ανθυγιεινές» ήταν, μέχρι την επίθεση στους τρόπους με τους οποίους οι άνθρωποι ζούσαν και δούλευαν για αιώνες. Οι γιατροί χρησιμοποίησαν την φυματίωση για να διεκδικήσουν και να αποκτήσουν ρόλο στην άσκηση της κρατικής πολιτικής. Στον νέο βιομηχανικό καπιταλιστικό κόσμο που αναδυόταν, οι γιατροί με τις υγειονομικές προδιαγραφές που έθεταν, καθόριζαν ποιος οικονομικός κλάδος θα επιβίωνε και ποιος έπρεπε να εκσυγχρονιστεί. Ποιος εργάτης με άλλα λόγια θα επιβίωνε, και ποιος όχι. Υποδείκνυαν τους τρόπους, με τους οποίους έπρεπε οι εργάτες της εποχής να ζούν: τι θα τρώνε, που θα κοιμούνται, πως θα περνάνε τον ελεύθερο χρόνο τους. Κυρίως όμως κατέγραφαν, - κατέγραφαν συνήθειες, τρόπους

συμπεριφοράς και κοινωνικές σχέσεις.

Για τους γιατρούς και το κράτος στις αρχές του 20ου αιώνα, η φυματίωση και οι διάφορες άλλες ασθένειες της εποχής, δεν ήταν κάποιο κακό της φύσης που σκότωνε αδικριτα πλούσιους και φτωχούς. Η δημόσια υγεία, ήταν για το κράτος ένας χάρτης που αποτύπωνε το σύνολο των ταξικών σχέσεων, την κατανομή τους στον χώρο, τους τρόπους παραγωγής, τις κοινωνικές ιεραρχίες, τις κουλτούρες και τις πρακτικές επιβίωσης της εργατικής τάξης. Οι κρατικές πολιτικές πάνω στη δημόσια υγεία, ήταν ένα ακόμα εργαλείο για να φτιαχτεί μία νέα εργατική τάξη, πειθαρχημένη, έτοιμη να δουλέψει και αν χρειαστεί να πεθάνει στον πόλεμο.

Τότε, ήταν η φυματίωση η αφορμή για να φτιαχτούν νέα όπλα που στόχευαν την εργατική τάξη. Σήμερα είναι μία άλλη ασθένεια, από την οποία τάχα μου το κράτος ενδιαφέρεται να μην πεθάνουμε. Κι όσο το κράτος μας λέει πως νοιάζεται για την υγεία μας, τόσο ακούμε το ακόνισμα των νέων εργαζομένων που θα χρησιμοποιηθούν εναντίον μας. Κρατικές δουλειές όπως πάντα.

MASKA YAMHIAA

